

3
De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 09 SEPTEMBER 2013 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE66.L3.3004/10/7
Griffie nummer :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;
2. _____, bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;

Verdacht van : te

De eerste en de tweede,

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

op het perceel, _____ gelegen in natuurgebied gekadastraerd als _____ met een oppervlakte van 13 a 25 ca eigendom var. ingevoige akte verleden door notaris _____ te dd.23.02.2010.

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a, het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie, namelijk: de vervanging van een bestaande chalet door een nieuw opgerichte chalet (stuk 2 en 13).

1. tussen 10 mei en 31 mei 2010 de werken te hebben uitgevoerd,
2. van 1 juni 2010 tot en met zijn de datum der dagstelling, de constructie te hebben instandgehouden,

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 18 maart 2013, datum waarop de zaak op verzoek van de verdediging werd uitgesteld naar de zitting van 03 juni 2013, datum waarop zaak werd behandeld en in beraad werd genomen;
- de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hooftwekkantoor te onder de referte waarmee voldaan werd aan het vereiste van artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 03 juni 2013:

- het **Openbaar Ministerie**, waargenomen door substituut-Procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- de **eerste beklagde** in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman mr. advocaat te die besluiten en stukkenbundel neerlegt;

- de tweede beklaagde van _____ in haar antwoorden en middelen van verdediging voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door haar raadsman, mr. advocaat te _____ die voornoemde besluiten en stukkenbundel neerlegt.

2. ONTVANKELIJKHEID EN GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

2.1

Eerste en tweede beklaagde zijn eigenaars van het perceel kadastraal gekend onder _____ met een oppervlakte van 13 a en 25 ca.

Dit perceel is gelegen in natuurgebied.

Beide beklaagde hebben in de maand mei 2010, zonder over de nodige vergunningen te beschikken, op dit perceel een nieuwe chalet geplaatst ter vervanging van een chalet die er reeds meerdere jaren stond.

In hun schriftelijke verklaring van 23 juli 2010 stelden beklaagden expliciet dat zij besloten hadden de chalet ecologisch te herbouwen met de bedoeling om het achteraf te laten regulariseren (stuk 6 strafdossier). Beklaagde wisten dus dat zij wederrechtelijk een nieuwe (weze het ecologische) chalet plaatsten.

2.2

In termen van besluiten argumenteert de verdediging van beklaagden dat de strafvordering steunt op een initieel onwettige onderzoekshandeling aangezien beklaagden geen bijstand kregen van een advocaat bij hun eerste verhoor op 23 juni 2010.

De rechtbank merkt op dat de positionele vaststellingen zijn geschied op 23 juni 2010 en dat beklaagden op 23 juli 2010 werden verhoord, t.t.z. hun verhoor bestond erin dat er enkel en alleen een voorafgaandelijk opgestelde schriftelijke verklaring bij het strafdossier werd gevoegd (stuk 6 strafdossier).

Beklaagden zijn dan ook slecht geplaatst om te stellen dat hun rechten van verdediging zouden zijn geschonden wegens afwezigheid van bijstand van een raadsman. Indien zij voorafgaand aan het verhoor van 23 juli 2010 er wel in slagen een schriftelijke verklaring op te stellen, waren zij ook in de mogelijkheid om een raadsman te consulteren.

De rechtbank volgt de argumentatie van de verdediging niet en acht de strafvordering weldegelijk ontvankelijk.

2.3.

In termen van besluiten argumenteert de verdediging van beklaagde dat er een prejudiciële vraag dient gesteld te worden aan het Grondwettelijk Hof aangezien de in de dagvaarding ingeroepen wettelijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (er gekomen via het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening) mogelijks ongrondwettig zouden zijn.

Er wordt geargumenteerd dat het Decreet Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 niet voorzien was van een kindeffectenrapport zoals vermeld in artikel 4 van het decreet van 15 juli 1997 betreffende het kindeffectenrapport (B.S 7 oktober 1997).

Bij Decreet van het Vlaams Parlement van 15 juli 1997 werd het principe van de kindeffectrapportage ingevoerd in Vlaanderen. Voor elk ontwerp van decreet dat kennelijk het belang van minderjarigen rechtstreeks raakt moet een kindeffectrapport worden opgesteld. Dit rapport moet het ontwerp van decreet vergezellen bij de indiening bij het Vlaams Parlement (art. 4 Decr.VI.Parl. 15 juli 1997).

De huidige regeling betreffende de kindeffectrapportage bevat een aantal belangrijke beperkingen. Deze regeling is enkel van toepassing op ontwerpen van decreet. Besluiten van de Regering of een minister vallen hier niet onder, net zomin als voorstellen van decreet. Bovendien moet voor elk ontwerp van decreet worden uitgemaakt of het "*kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt*". Dit laat de betrokken minister een marge voor interpretatie. Ten slotte is in het Decreet geen sanctieregeling voorzien indien een ontwerp van decreet werd ingediend zonder kindeffectrapport.

De rechtbank is van oordeel dat de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen geenszins "kennelijk" de belangen van het kind "rechtstreeks" raken. Bovendien valt het V.C.R.O. niet onder het toepassingsgebied van voornoemd Decreet van 15 juli 1997 dat enkel betrekking heeft op ontwerpen van decreet.

De rechtbank gaat dus niet in het op het verzoek van de verdediging tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

2.4

Gelet op de materiële vaststellingen van het strafdossier de verklaringen van beklaagden, alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat de eerste en de tweede beklaagde zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten 1 en 2 vermeld onder de enig weerhouden tenlastelegging.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1

De in hoofde van de eerste en de beklaagde bewezen geachte feiten zijn telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek telkens slechts één straf moet worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke vertonen een zekere objectieve ernst. Zonder vergunning werd overgegaan het vervangen van een bestaande chalet gelegen in natuurgebied met de bedoeling deze handeling later te laten regulariseren. De eerste en de tweede beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. Zij mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang laten prevaleren. Dit vraagt in beginsel om gestrengheid in de bestraffing.

3.4

De straffoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de generale en de individuele preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de eerste en de tweede beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die de samenleving ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.5

De eerste beklagde is   jaar en beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden. De tweede beklagde is   jaar en beschikt eveneens over een blanco strafrechtelijk verleden.

3.6

In de gegeven omstandigheden en ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straffoemeting acht de rechtbank het opleggen aan de eerste en de tweede beklagde van een geldboete noodzakelijk, passend en opportuun.

Aan de eerste en de tweede beklagde kan evenwel, aangezien zij daartoe in de voorwaarden verkeren, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van een deel van de hen opgelegde geldboete worden verleend voor de duur zoals hierna bepaald. De rechtbank gaat er immers vanuit dat er gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat de beklagden zich niet meer aan dergelijke feiten zullen bezondigen. De straf die aan de betrokkenen wordt opgelegd gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en zij werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden.

3.7

3.7.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (B.S. 06 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

In voormeld artikel wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952).

Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012.

Vermits voormelde bijdrage tot het Fonds geen straf uitmaakt is de regel van de niet-retroactiviteit hierop niet toepasselijk. Dit houdt in dat de nieuwe opdecimen, ongeacht of ze hoger zijn, vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk zullen toegepast worden op deze bijdrage tot het Fonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten voor de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimen invoerde.

De eerste en de tweede beklaagde worden elk veroordeeld tot het betalen van een bedrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, 150,00 euro bedragende.

3.7.2

Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd K.B. worden de eerste en de tweede beklaagde elk veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel, ingevolge het K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012), 51,20 euro.

4. DE HERSTELVORDERING

4.1

Op 28 april 2011 maakte de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur een herstellvordering over aan het ambt van de Procureur des Konings, waarbij het herstel in de oorspronkelijke staat wordt verzocht, hetgeen inhoudt : de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte chalet (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Tevens werd voorzien in een uitvoeringstermijn van 6 maanden, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging ingeval van niet-uitvoering en werd verzocht om de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen machtiging te verlenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel indien beklagde in gebreke zou blijven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering en ging akkoord met de aard van de herstellvordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

4.2

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (art. 6.1.41, §1) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen vermeld in artikel 6.1.1 werden uitgevoerd.

De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendig. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be).

Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie - rolnummer en nummer) zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt. De met de wet strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nóg steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.

4.4

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging een einde te stellen en leggen aan de eerste en de tweede beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de betrokkenen thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de eerste en de tweede beklagde om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden en activiteiten, deze toch te laten doorgaan. Het feit dat zij voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

4.5

Door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur werd, zoals vermeld, gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beide beklagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W:01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK,

VERKLAART de strafvordering ontvankelijk en in volgende mate gegronnd :

1.

VERKLAART de eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten 1 en 2 omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging.

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek.

VEROORDEELT de eerste beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, vermeerderd met 50 deciemmen (x 6), aldus gebracht op **1.200,00 euro**.

GELAST, voor een termijn van **DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van tenuitvoerlegging van een bedrag groot honderdvijftig euro van de opgelegde geldboete van tweehonderd euro, verhoogd met 50 opdeciemmen (x 6), aldus 900,00 euro bedragend.

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 60 dagen, waarvan 45 dagen slaan op het gedeelte met uitstel.

* * *

2.

VERKLAART de tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten 1 en 2 omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging.

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek.

VEROORDEELT de **tweede** beklaagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **TWEEHONDERD EURO**, vermeerderd met 50 deciemmen (x 6), aldus gebracht op **1.200,00 euro**.

GELAST, voor een termijn van **DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van tenuitvoerlegging van een bedrag groot honderdvijftig euro van de opgelegde geldboete van tweehonderd euro, verhoogd met 50 opdecimmen (x 6), aldus 900,00-euro bedragend.

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1. van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de tweede beklaagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 60 dagen, waarvan 45 dagen slaan op het gedeelte met uitstel.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde de verplichting uit om **ELK éénmaal** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de beide veroordeelden een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde elk tot de helft van de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **124,01 euro**.

HERSTELVORDERING

BEVEELT de eerste beklaagde en de tweede beklaagde op vordering van Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke toestand, met name:

- de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte chalet (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

gelegen in natuurgebied en kadastraal gekend onder
en dit binnen een termijn
van **ZES MAANDEN** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde
treden van huidig vonnis.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene en de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009.

ZEGT voor recht dat in hoofde van elk der beklaagden, een **DWANGSOM** zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel.

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN
NEGEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND DERTIEN**

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut-Procureur des Konings,
griffier.